

De wereld van de rashond kent verschillende manieren om aan te geven in welk 'stadium' van erkenning een hondenras zich bevindt. Zo hebben we de door de *Fédération Cynologique Internationale* (FCI) officieel erkende en voorlopig erkende hondenrassen. Verder komen er rassen voor die wel in een bepaald land of continent zijn erkend, maar niet daarbuiten.

Dat is ook het geval bij de

TENTERFIELD TERRIER

Kynologisch gezien is Engeland het land van herkomst van de **Tenterfield Terrier**, maar **Australië** is het continent waar het ras wordt ontwikkeld



De rasgroep Terriërs kent nogal wat honden die niet door een landelijke of internationale kennelclub zijn erkend. Zo kennen we alleen al in Groot-Brittannië de *Patterdale Terrier*, *Shelburn Terrier*, *Plummer Terrier*, *Otter Terrier*, *Balla Terrier*, *Cantab Terrier*, *Carpheaton Terrier*, *Cowley Terrier*, *Letts Terrier*, *Lucas Terrier* en zo zou ik nog wel even door kunnen gaan. In de literatuur weet je soms niet waar de ene Terriër begint en de andere eindigt, zo is hun geschiedenis verweven.

De hierboven genoemde Terriërs hebben één ding gemeen: kynologische auteurs, onder wie Colonel David Hancock MBE, rangschikken hen allemaal onder de naam 'sporting Terriers'. Met andere woorden: hondjes waarmee wordt gewerkt.

'Terra-Terrar-Terrier'

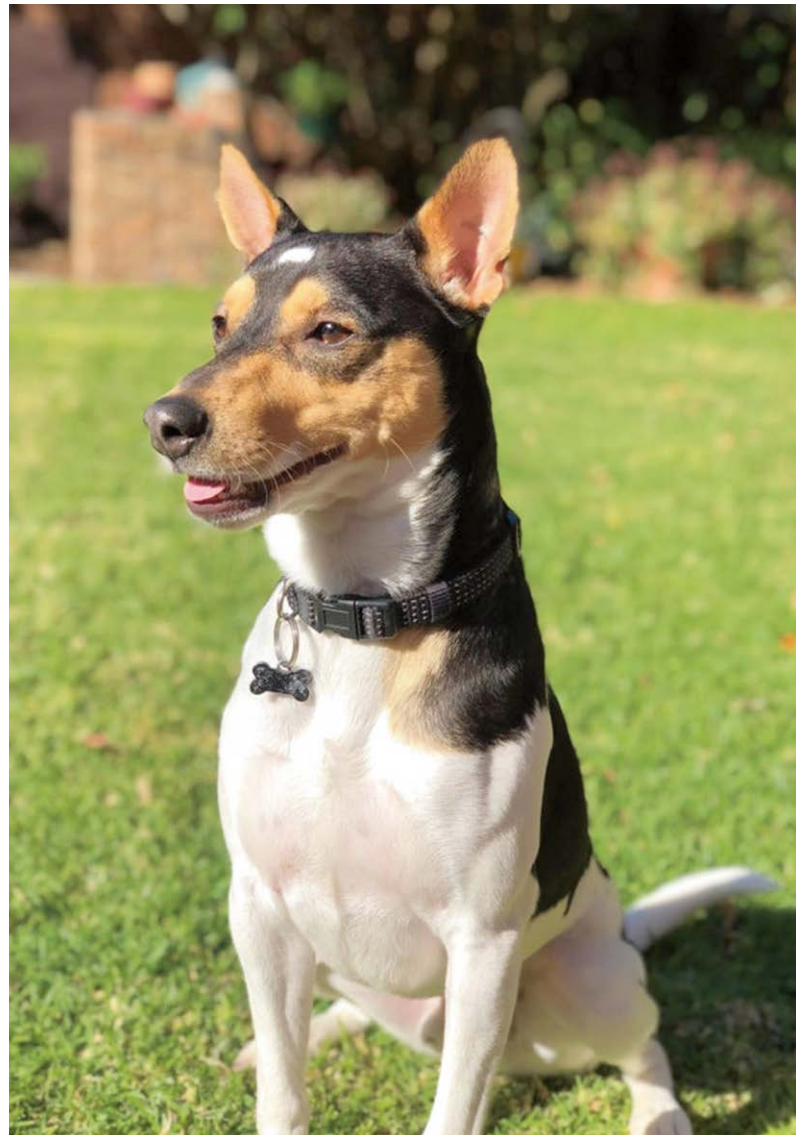
De benaming Terriër vinden we al in het boek *Canibus Britannicus (Over de Britse honden)* van Dr. Johannes Caius, dat in 1570 verschijnt. Daarin lezen we: *'Another sorte there is which hunteth the Foxe and the Badger Or Greye onely, whom we call Terrars, because they creepe into the grounde...'* Een simpele verklaring voor de naam van het ras: '... degenen die we Terriërs noemen, omdat ze onder de grond kruipen...' 'Terrar' is afgeleid van *terra*, het Latijnse woord voor 'aarde'.

Deze groep terriërs deelt veel gezamenlijke uiterlijke kenmerken: ze zijn robuust gebouwd, goed gespierd, klein tot middelgroot en in veel gevallen hebben ze driehoekige, staande of gevouwen oren. De vacht is meestal ruwharig, met een dichte ondervacht, en beschermt de ogen. De Terriërs die worden gebruikt om de vos en de das tot in hun hollen te achtervolgen, hebben over het algemeen korte benen.

'Terrar' is afgeleid van 'terra', het Latijnse woord voor 'aarde'

Britse kolonie

Kynologisch gezien is Engeland het land van herkomst van de *Tenterfield Terrier*, maar Australië is het continent waar het ras wordt ontwikkeld. Soms herhaalt de geschiedenis zich, want net als de *Australian Terrier* en de *Australian Silky Terrier* heeft ook de *Tenterfield* Britse voorouders. In 1788 wordt Australië een Britse kolonie; dit continent krijgt vooral bekendheid als strafkolonie. Engeland verbant weliswaar zijn criminele burgers naar Australië, maar in de loop der jaren – en vooral in het begin van de negentiende eeuw – verhuizen honderdduizenden brave Britten naar een nieuw vaderland. Ze nemen niet alleen hun vrouw en kinderen mee, maar ook hun hondjes, die in Engeland onmisbare attributen zijn gebleken bij de jacht op schadelijke dieren, zoals muizen, ratten en klein wild.



Een knappe Tenterfield Terrier driekleur.

Gewaardeerde huisgenoten

Vooral vanuit Portsmouth, een havenstad aan de zuidelijke kust van Engeland, vertrekken de schepen naar Australië en eenmaal aan boord bewijzen de kleine, snelle, felle jagertjes – voornamelijk kleine Foxterriers – hun nut. Op de schepen krioelt het van de muizen en ratten, die zich voeden met de bergen afval van de landverhuizers of met voedselvoorraden die voor onderweg zijn ingekocht. Van Engeland naar Australië varen is ongeveer anderhalve maand op zee!

Eenmaal in Australië worden de kleine jachthondjes al snel gewaardeerde huisgenoten waarmee wordt gefokt. We zijn dan beland in het eerste kwart van de twintigste eeuw. Langzaam maar zeker ontwikkelt zich een ras dat weliswaar afstamt van de Foxterrier, maar dat zich in kleine bijzonderheden daarvan onderscheidt. Zo geeft de FCI-standaard van de Fox geen schofthoogte aan, terwijl de standaard van de *Australian National Kennel Council (ANKC)* een hoogte van 25,5 tot 30,5 centimeter aangeeft. Zijn leverkleurige aftekeningen in de vacht bij de FCI-standaard 'uiterst ongewenst', de ANKC-standaard staat 'blue or liver markings' toe. De staart is 'traditionally docked', terwijl in een aantal Europese landen couperen is verboden.

De Tenterfield kan gemakkelijk worden aangezien voor een Jack Russell Terrier, maar het hoofd is nauwer en fijner van *bone* en zijn bouw is steviger, aldus Colonel David Hancock. Buiten Australië zou geen enkele Tenterfield aanwezig zijn, iets dat ik waag te betwijfelen.

Erkenning in Australië

Aan het einde van de twintigste eeuw, in 1991, wordt in de deelstaat South Australia de *Miniature Fox Terrier Club of South Australia* opgericht. En dat terwijl er al een *Miniature Fox Terrier Club of Australia* bestaat. In 1992 ontmoeten de leden van beide clubs zich met als doel de toekomst van het ras en de beide rasverenigingen te bespreken. De naam van het ras, *Miniature Fox Terrier*, blijkt een struikelblok te zijn en staat de erkenning door de ANKC in de weg. Ondanks dat de Tenterfield puur als werkhondje naar Australië is meegenomen, is erkenning door de landelijke kennelclub een prioriteit. Kort daarna, in januari 1993, is de oprichting



Foto: Awesum

Deze Tenterfield Terrier heeft een typisch wigvormig hoofd, een van de vereisten in de rasstandaard.



Foto: Devid Nemirovsky/Wikipedia

Een Tenterfield Terrier tan-and-white (links) en een tri-colour.

van de *Tenterfield Terrier Club of Australia* een feit. Dat is vooral te danken aan fokkers en liefhebbers in New South Wales (NSW), Western Australia (WA) en South Australia (SA). In 2002 is de erkenning van de *Tenterfield Terrier* door de ANKC een feit en wordt het ras ondergebracht in groep 2, die van de Terriërs.

Foto: Shadow's Farm



Gumhaven Tenterfield Terriërs.

Inwoners van het stadje kunnen bevestigen dat de 'Tenterfield Saddler' een aantal kleine Terriërs bezit

'Tenterfield Saddler'

In het noorden van de deelstaat New South Wales wordt er intensief met deze hondjes gefokt en het stadje Tenterfield neemt daarin het voortouw. Hier gaat een stuk geschiedenis aan vooraf. Op 24 oktober 1889 houdt Sir Henry Parkes, de toenmalige minister-president van NSW, een toespraak op de *Tenterfield School of Arts*. Parkes is van mening dat de zes Australische koloniën zich moeten verenigen in een federatie. Parkes' speech staat bekend als de *'Tenterfield Oration'*.

In het stadje Tenterfield is George Woolnough de eigenaar van een zadelmakerij. Diens kleinzoon, de bekende entertainer Peter Allen, vereeuwigd zijn grootvader in een song, de *'Tenterfield Saddler'*. George werkt hier vanaf 1908 tot aan zijn pensioen, in 1960. Tot zover is alles helder en te controleren. Inwoners van het stadje kunnen bevestigen dat de *'Tenterfield Saddler'* een aantal kleine Terriërs bezit; afbeeldingen bestaan er helaas niet.

In de jaren negentig van de vorige eeuw is het de televisiepresentator en -producer Donald William Burke (1947) die voorstelt om de kleine Terriërs dan maar *Tenterfield Terriers* te noemen. Burke heeft een *lifestyle* televisieprogramma, *Burke's Backyard*, dat zeventien jaar – vanaf 1987 tot 2004 – op het Nine Network is te zien. Onderscheiden met de *Medal of the Order of Australia* (OAM) en een expert op het gebied van tuinen en planten, is Burke de naamgever van de *Tenterfield Terrier*. ■



Foto: Wikipedia

De plek waar 'Tenterfield Saddler' Georg Woolnough van 1908 tot aan zijn pensioen in 1960 werkt. Het gebouwtje maakt nu deel uit van de National Trust of Australia.

KAMPIOENEN VAN GUMHAVEN

Een van de oudste en meest succesvolle kennels in Australië is *Gumhaven*, gevestigd in Dublin (South Australia). Meer dan veertig jaar worden er Tenterfields gefokt en tentoongesteld. Tientallen kampioenen van het juiste type zijn het resultaat en vandaag de dag is de *Tenterfield Terrier* nog steeds onlosmakelijk met de *'Tenterfield Saddler'* verbonden.